

till objekt) a) Gifva visshet, säkerhet (om något). *Denna traktat f-r oss om fred.* — b) Med ord påstå vissheten af en sak. *Jag f-r er, att det är sant. Man f-r, att en batalj blifvit levererad.* — Syn. Bedyra, Betyga. — c) Förklara för någon, att han kan fullkomligt förlita sig på en sak. *F. någon om sin erkänsla. Jag ber, att ni försäkras honom om min aktning.* — *F. sig*, v. r. 1) Förskaffa sig visshet om något. *Jag har f-t mig om, att detta rykte är falskt.* — Syn. Förvissa sig. — 2) *F. sig om någon:* a) Så laga, att man är säker om en persons medhåll, tillgifvenhet, deltagande i något; b) Gripa, fångsla, arrestera någon. Man säger äfv.: *F. sig om ens person.* — *F. sig om något*, sätta sig i besittning af; förskaffa sig.

FÖRSÄKRAN, f. sing. indef. 1) Förklaring, hvarigenom man gifver någon tillkänna, att han med säkerhet kan tro eller lita på en sak. *Enligt hans f., har pesten utbrustit i Constanti-nopol. Emottag f. om min fullkomligaste hög-aktning.* — Syn. Försäkring. — 2) Omständigheten, att man kan vara säker, viss om något. *Denna traktat ger oss f. om fred.* — Syn. Försäkring, Säkerhet, Visshet. — 3) Se *Försäk-ring*, 2. — Har sammansättningarna Brandförsäkring, Lifförsäkring.

FÖRSÄKRANDE, n. 4. Handlingen, då man försäkras (i alla bem. af v. a.).

FÖRSÄKRARE, m. 5. Se *Assuradör*.

FÖRSÄKRING, f. 2. 1) Se *Försäkran*, 1 o. 2. — 2) Tryggande, betryggande. *F-en af hans lycka skall alltid vara mitt högsta mål.* — 3) Se *Assurans*.

FÖRSÄKRINGSANSTALT, m. 3. Se *Assu-ransbolag*.

FÖRSÄKRINGSBEVIS, n. 5. eller

FÖRSÄKRINGSBREF, n. 5. Se *Assuransbref*.

FÖRSÄKRINGSKONTOR, --- käntör, n. 5.

Se *Assuranskontor*. [— contor.]

FÖRSÄKRINGSVERK, n. 5. Se *Assuransbolag*.

FÖRSÄLJA, försäljja, v. a. 2. (böjes som *Sälja*) Föryttra genom säljning. *Är varan f-säld ännu? Nej, ännu är något kvar. F. en egen-dom, ett bruk, ett hus.* — Syn. Se *Sälja*.

FÖRSÄLJANDE, n. 4. Handlingen, hvarige-nom något försäljes.

FÖRSÄLJARE, m. 5. — **JERSKA**, f. 1. (min-dre brukl.) Den, som försäljer.

FÖRSÄLJNING, f. 2. Se *Försäljande*. — Syn. Afsalu, Salu, Afyttring, Afsättning, Afgång, Åtgång.

FÖRSÄLJNINGSMAN, m. 5. pl. — *män*. Den, som har uppdrag att försälja något. Brukas i embets- och affärstil.

FÖRSÄMRA, försämra, v. a. 1. Göra sämre (både i fysisk och andlig mening). — Syn. För-värra. — *F. sig*, v. r. o. *F-s*, v. d. Blifva säm-re. — Syn. Förvärras.

FÖRSÄMRANDE, n. 4. Omständigheten, att någon eller något försämras.

FÖRSÄMRING, f. 2. 1) Se *Försämrande*. — 2) Försämradt tillstånd.

FÖRSÄNDA, försända, v. a. 2. Sända från ett ställe till ett annat. Brukas mest i affärs- och handelspråket, om varor, saker, som forslas, frak-tas, o. d. — Syn. Se *Sända*.

FÖRSÄNDADE, n. 4. Handlingen, hvarige-nom något försändes.

FÖRSÄNDNING, f. 2. 1) Se *Försändande*. — 2) Varor, som på en gång blifvit försända till en och samma ort och person.

FÖRSÄNKKA, försänngka, v. a. 2. 1) Helt och hållet sänka. *F. fartyg, för att spär-ra in-loppet till en hamn.* — Syn. Se *Sänka*. — 2) (fig.) *F. i*, öfverdrifvet belasta, betunga med nå-got, uteslutande sysselsätta. *Hans slöseri f-nker honom i skuld. Denna händelse f-nkte honom i djupa tankar, betraktelser, i en djup sorg.* — 3) *F. en hamn, ett inlopp*, genom att försän-ka fartyg o. d. göra dem ofarbara, otillgängliga, otjenliga för segelfart.

FÖRSÄNKANDE, n. 4. Handlingen, hvarige-nom något försänkes (bem. 1 o. 5).

FÖRSÄNKNING, f. 2. 1) Se *Försänkande*. — 2) Fartyg o. d., som blifvit försänkta, för att spär-ra farleden på ett ställe. *Taga upp en f.* — 3) (tekn.) Konisk eller cylindrisk utvidgning för ett skruvhufud.

FÖRSÄNKNINGSBORR, m. 2. (tekn.) Borr, som begagnas att göra försänkningar (bem. 3).

FÖRSÄNKT, part. pass. af *Försänka*. Som blifvit försänkt (i alla bem.). *Ett f. fartyg. Ett f. inlopp.* (Fig.) *F. i djupa tankar.* — Brukas som artilleriterm adjektivt i uttrycket: *F. skott*, då kärnlinien blifvit sänkt under vågplanet. Ett skruvhufud säges vara *f.*, då det har sitt rum i en försänkning (bem. 3) och ej står uppöfver ytan.

FÖRSÄTTA, försätta, v. a. 2. I. (böjes som *Sätta*) Sätta framför. Brukas stundom i samma mening som *Förspänna*, om hästar, t. ex.: *Är hästen f-satt? Är det f-satt ännu?* — Äfv. *Sätta för.* — *Försättande*, n. 4. o. *För-sättning*, f. 2.

FÖRSÄTTA, försätta, v. a. 2. II. (böjes som *Sätta*) 1) Förflytta till ett annat ställe. (Bibl.) *F. berg. Strömmen hade f-satt skeppet 3 mil*, drifvit det 3 mil. — I denna mening nu nästan obrukligt. — 2) Förflytta, bringa i ett annat läge, tillstånd. *F. någon i den belägenhet, att han måste bedja om nåd. F. någon i nöd, i fri-het, på fri fot, i sorg, bekymmer, i glädje, o. s. v.* — 3) Förslösa, onyttigt använda. *F. sin egendom. F. tiden med lappri.* — 4) *F. ett skepp*, vålla, att ett skepp stöter på eller stran-dar och går förloradt. — Syn. *Sätta bort.* — 5) Upplanda ett ämne med någon tillsats, som mer eller mindre förändrar dess egenskaper. *F. silf-ver med koppar. F. vin med honung, kryddor.*

FÖRSÄTTANDE, försättande, n. 4. Hand-lingen, hvarigenom något försättes.

FÖRSÄTTARE, försättare, m. 5. (tekn.) Del på en svarf stol, som har till ändamål att uppbära och stödja svarfjernet, bestående vanligtvis af ett jernstycke eller jernskodt trästycke, skapadt i form af ett T.

FÖRSÄTTNING, försättning, f. 2. 1) Se *Försättande*. — 2) Fyrverkeripjes, som icke af-brändes ensamt för sig, utan tjänar till att höja och mångfaldiga verkan af andra pjäser.

FÖRSÖK, försök, n. 5. 1) Handling, hvar-igenom man försöker något. *Göra ett f. Göra f. med något. Göra ett f. till inbrott. Göra ett f. emot någon*, i fiendtlig, angräpnande afsigt. *Göra f. på någon ell. något*, göra någon, något till föremål, hvarpå man försöker något. *Göra något på f.*, försöka, om man kan lyckas dermed. — Syn. Tillbud. — 2) Säges om de första prof-ven af något, i konst eller vitterhet. *Detta hans första f. i måleri, i skaldekonst lofvar mycket.* — 3) Brukas som titel på vissa litterära arbeten. *F. till lärobok i geologien. F. till en beskri-ning öfver Sverige.*

FÖRSÖKA, försöka, v. a. 2. 1) Anställa prof